

Манастир Нимник

Манастир Нимник

Време настанка *Манастира Нимника*, према *Повељи Кнеза Лазара*, датира пре 1389. године, односно пре Косовске битке. Као ктитор манастира наводи се војвода Кнеза Лазара, **Богосав**, који се помиње у народној песми „*Кнез Богосав и Старина Новак*”. За време **Карађорђа**, 1813. године, манастир је од стране Турака био опљачкан, спаљен и до темеља срушен. Обновио га је **Кнез Милош** 1825. године уз народну помоћ. Негде између 1851-1852. године у манастиру је била школа у којој су предавали калуђери. Друга обнова била је 1891. године.

Манастир Нимник има две капеле. Прва се зове *Светиња* и налази се на гробу девојчице коју су према предању убили хајдуци. Друга капела се налази у манастирском конаку и посвећена је *Покрову Пресвете Богородице*. Црква манастира Нимник зидана је обичним, необрађеним каменом са примесама обрађених камених блокова. Један део грађевинског материјала потиче са римског налазишта Виминацијум, о чему сведоче и узидани фрагменти капитела неког мермерног стуба са лепом женском главом, бујне растршене косе, са раздељком, што је послужило као извор веровања да је то лик детета кога су хајдуци убили. Према попису из 1851. године црква није имала фреске, већ је унутрашњост храма била омалтерисана и окречена, све до 1996.

када је почело велико реновирање цркве и живописање које је завршено 1998. године. Иконостас је такође скроман, броји свега 13 икона.

У својој дугој прошлости манастир Нимник је скоро стално био у улози парохијске цркве. Године 1936. манастир Нимник претворен је у женски манастир и такав је до данашњих дана.

Легенда:

Хајдуци који су тражили Маријански манастир наишли су на девојчицу, питали су је где је манастир, она је одговорила на влашком „Ну шћу нимник!“ (Не знам ништа). Девојчица је међу хајдуцима препознала свог кума, хајдуци су је убили по кумовом наређењу и пребацили преко једног дрвета. Рођаци су увече кренули да траже девојчицу по шуми, у даљини су угледали светлост, када су се приближили видели су да је то пламен из тела девојчице. Када су натоварили тело на кола волови су хтели да иду само ка манастиру. Дете су сахранили код манастира, а манастир је по дететовим речима добио назив *“Нимник“*.

